

L E G E

pentru modificarea unor acte legislative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 176–181, art. 513), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1:

partea introductivă va avea următorul cuprins:

„În scopul aplicării prezentei legi se utilizează noțiunile din Legea nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare, din Legea nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității și, adițional, se definesc următoarele noțiuni principale:”

noțiunea „cerințe prescrise” se exclude;

noțiunile „durată de funcționare”, „termen de valabilitate” și „termen de garanție” vor avea următorul cuprins:

„durată de funcționare – perioadă de timp, stabilită de către producător (agentul economic care fabrică un produs), în cadrul căreia produsele de folosință îndelungată trebuie să-și mențină caracteristicile funcționale, cu condiția respectării regulilor de transportare, manipulare, depozitare și utilizare;

termen de valabilitate/dată de minimă durabilitate – perioadă de timp/dată stabilită de către producător (agentul economic care fabrică un produs) pentru un produs nealimentar, altul decât cel pentru care este stabilită o durată de funcționare, în cadrul căreia/până la care produsul trebuie să-și păstreze caracteristicile specifice

inițiale, cu condiția respectării regulilor de transportare, manipulare, depozitare și utilizare;

termen de garanție – perioadă de timp, stabilită de prezenta lege sau declarată, care curge de la data livrării produsului, serviciului și în cadrul căreia vânzătorul, prestatorul sau producătorul se angajează față de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de a restitui prețul plătit, de a înlocui, de a repara sau întreține produsul cumpărat, serviciul prestat ori de a se ocupa de produse, servicii în orice mod dacă acestea nu corespund condițiilor enunțate în declarațiile referitoare la garanție sau în publicitatea aferentă;”

la noțiunea „produs falsificat (contrafăcut)”, textul „documentele normative” se substituie cu textul „specificatiile tehnice”;

după noțiunea „interes economic” se introduc noțiunile:

„interesele colective ale consumatorilor – interesele unui anumit număr de consumatori care au suferit sau sînt susceptibili să sufere un prejudiciu din cauza unei încălcări;

activități de supraveghere a pieței – acțiunile unei autorități competente însărcinate să determine dacă au avut loc încălcări transfrontaliere pe teritoriul său;

autoritate competentă – orice autoritate publică desemnată la nivel național care are competențe specifice de asigurare a respectării actelor normative care protejează interesele consumatorilor;

autoritate solicitantă – autoritate competentă care formulează o cerere de asistență reciprocă;

autoritate solicitată – autoritate competentă care primește o cerere de asistență reciprocă;

birou unic de legătură – autoritate publică desemnată la nivel național, responsabilă de coordonarea cooperării privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor;

încălcare transfrontalieră – orice act sau altă omisiune contrară actelor normative care protejează interesele consumatorilor, care aduce atingere/ poate aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor dintr-unul sau mai multe state membre ale UE și Republica Moldova, din alte state decît cele în care actul sau omisiunea în cauză își are originea sau a avut loc ori de pe teritoriul cărora este

stabilit comerciantul/furnizorul responsabil sau de pe cel în care se găsesc dovezile/activele privind actul sau omisiunea respectivă;”

după noțiunea „cerințe declarate” se introduce o noțiune nouă cu următorul cuprins:

„*garanție legală de conformitate* – protecție juridică a consumatorului, rezultată prin efectul legii în raport cu lipsa de conformitate, care reprezintă obligația legală a vânzătorului sau a producătorului față de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de a aduce produsul la conformitate și care include restituirea prețului plătit de consumator, înlocuirea, repararea sau întreținerea produsului;”

noțiunea „garanție” se substituie cu noțiunea „garanție comercială” cu următorul cuprins:

„*garanție comercială* – orice angajament facultativ asumat de către vânzător sau comerciant față de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de a restitui prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține bunurile în orice mod în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau oricărei alte condiții din certificatul de garanție sau din publicitatea relevantă disponibilă în momentul sau înaintea încheierii contractului;”

după noțiunea „reparație” se introduce o noțiune nouă cu următorul cuprins:

„*reclamație* – declarație scrisă, susținută de documente probatoare, prin care un comerciant a comis sau este susceptibil să comită o încălcare a actelor normative care protejează interesele consumatorilor.”

2. Articolul 2:

se completează cu alineatul (2²) cu următorul cuprins:

„(2²) Prezenta lege stabilește aspecte privind condițiile în care autoritățile responsabile de aplicarea actelor normative care protejează interesele consumatorilor cooperează la nivel transfrontalier pentru a garanta respectarea acestor acte și buna funcționare a pieței interne și pentru a îmbunătăți protecția intereselor economice ale consumatorilor.”

alineatul (3) se completează cu litera e) cu următorul cuprins:

„e) dispozițiilor speciale privind produsele alimentare.”

3. Articolul 7:

la alineatul (1) litera a), cuvântul „importul” se substituie cu textul „introducerea și/sau punerea la dispoziție pe piață”;

la alineatul (3), cuvântul „esențiale” se exclude, iar textul „documentele normative” se substituie cu textul „actele normative”;

la alineatul (4), cuvântul „importul,” se substituie cu textul „introducerea și/sau”;

la alineatul (5), textul „de calitate stabilite de documentele normative” se substituie cu textul „stabilite în actele normative”;

la alineatul (6), textul „mărcii de conformitate” se substituie cu textul „marcajului de conformitate SM sau a marcajului CE”;

alineatul (7) va avea următorul cuprins:

„(7) Se interzice introducerea și/sau punerea la dispoziție pe piață și comercializarea produselor nealimentare cu termenul de valabilitate/data de minimă durabilitate expirată.”

la alineatul (8), cuvântul „indicat” se substituie cu textul „/datei de minimă durabilitate sau datei durabilității minimale/datei-limită de consum indicate”.

4. La articolul 8:

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) să introducă și/sau să pună la dispoziție pe piață numai produse inofensive, care corespund cerințelor stabilite în actele normative și celor declarate și care trebuie să fie însoțite de documente ce atestă conformitatea, precum și de alte documente, conform legislației;”

la litera d), după textul „termenului de valabilitate” se introduce textul „/până la data de minimă durabilitate sau data durabilității minimale/data-limită de consum”.

5. Articolul 9:

la litera c), cuvântul „competente” se substituie cu textul „de supraveghere a pieței”;

la litera i), după textul „termenului de valabilitate” se introduce textul „pînă la data de minimă durabilitate sau data durabilității minimale/data-limită de consum”;

articolul se completează cu litera j) cu următorul cuprins:

„j) să primească și să soluționeze reclamațiile consumatorului într-o perioadă de timp care nu poate depăși 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoștință vânzătorului neconformitatea produsului și l-a predat vânzătorului ori persoanei desemnate de acesta în baza unui document de predare-primire.”

6. Articolul 10 se completează cu litera h¹) cu următorul cuprins:

„h¹) să primească și să soluționeze reclamațiile consumatorului într-o perioadă de timp care nu poate depăși 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoștință prestatorului neconformitatea serviciului prestat;”.

7. La articolul 12:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Agentul economic este obligat să introducă și/sau să pună la dispoziție pe piață numai produse ce corespund cerințelor stabilite în actele normative sau declarate și să presteze servicii comunale numai în bază de contract încheiat individual cu consumatorii și/sau cu reprezentanții legali ai acestora sau în baza altui temei legal.”

la alineatul (4), după textul „termenului de valabilitate” se introduce textul „, , sau pînă la data de minimă durabilitate”;

alineatul (8) se abrogă.

8. La articolul 13 alineatul (6) litera b), după textul „termenul de valabilitate” se introduce textul „/data de minimă durabilitate sau data durabilității minimale/data-limită de consum”.

9. La articolul 16 litera f), textul „documentele normative” se substituie cu textul „actele normative”.

10. La articolul 17:

alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Producătorul este obligat să stabilească termenul de valabilitate/data de minimă durabilitate pentru produsele nealimentare, altele decât cele pentru care este stabilită durata de funcționare, care, după expirarea unei anumite perioade de timp, pot prezenta pericol pentru viața, sănătatea, ereditatea și securitatea consumatorului sau pot provoca prejudicii bunurilor acestuia sau mediului înconjurător.

(3) Vînzătorul nu poate stabili un termen de garanție mai mic decât cel stabilit de către producător.”

la alineatul (5), textul „, , stabilită în documentul normativ” se exclude;

la alineatul (6), textul „în perioada termenului de garanție” se exclude.

11. La articolul 18:

alineatul (4) se completează cu textul:

„În cazul produselor cu greutatea mai mare de 10 kg sau ale căror înălțime și circumferință depășesc în sumă 200 cm, transportarea către vînzător pentru reparația, înlocuirea, reducerea prețului și restituirea contravalorii acestor mărfuri se efectuează cu forțele și mijloacele vînzătorului, căruia i s-a adresat consumatorul, în limitele localității în care este amplasată unitatea de comerț de unde a fost procurat produsul, precum și din localitatea de reședință a consumatorului.

În cazul în care vînzătorul/producătorul nu îndeplinește această prevedere, transportarea și returnarea mărfurilor le poate efectua consumatorul pe contul vînzătorului/producătorului. Vînzătorul/producătorul restituie cheltuielile rezonabile pentru transportarea și returnarea mărfurilor în baza documentelor justificative prezentate de către consumator.”

la alineatul (5):

în partea introductivă, textul „sau provoacă inconveniente consumatorului” se exclude;

la litera c), textul „. Consumatorul decide asupra inconvenientelor ce le poate produce măsura reparatorie și poate solicita, la opțiunea sa, repararea sau înlocuirea produsului” se exclude;

la alineatul (7), după textul „neconformitatea produsului” se introduce textul „și l-a predat vânzătorului ori persoanei desemnate de acesta în baza unui document de predare-primire”;

la alineatul (12), textul „fără neconformitate” se substituie cu textul „conform sau restituie contravaloarea produsului”;

la alineatul (14):

litera b) se completează în final cu textul „sau în termenul convenit cu consumatorul în conformitate cu alin. (7)”;

la litera c), textul „, prin măsura reparatorie efectuată, a provocat” se substituie cu textul „nu a efectuat măsura reparatorie fără a provoca”;

alineatul (20) se completează în final cu textul „, în condițiile menționate la alin. (14)–(18)”.

12. La articolul 18¹ alineatul (1), după textul „înlocuirea gratuită” se introduce textul „în condițiile art. 18 alin. (4)”, iar cuvântul „necon condiționat” se exclude.

13. La articolul 18³:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Răspunderea vânzătorului privind garanția legală de conformitate este angajată dacă neconformitatea apare într-un termen de 2 ani, calculat de la livrarea produsului.

În cazul în care vânzătorul a stabilit un termen de garanție comercială mai mare decât cel de garanție legală de conformitate de 2 ani, răspunderea vânzătorului, conform prevederilor art. 18, este angajată dacă neconformitatea apare în cadrul termenului de garanție comercială oferit.”

articolul se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru produsele altele decât cele de folosință îndelungată, precum articole de încălțăminte, țesături, articole de sticlă și ceramică, răspunderea vânzătorului este angajată dacă neconformitatea apare într-un termen de 30 de zile de la data vânzării acestora.”

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul produselor second-hand, vânzătorul poate să nu acorde garanție.”

alineatul (7) se completează în final cu textul „, , răspunderea vânzătorului fiind angajată în conformitate cu prevederile alin. (2¹)”;

la alineatul (10), textul „la solicitarea consumatorului de o parte terță competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea” se substituie cu textul „în conformitate cu art. 18⁵ alin. (3)”;

articolul se completează cu alineatul (12) cu următorul cuprins:

„(12) Produsele de folosință îndelungată defectate, din motive care nu sînt imputabile consumatorului, în termenul prevăzut la alin. (1)–(3) sau în termenul de garanție stabilit în conformitate cu art. 18⁴ alin. (3) lit. b), atunci cînd nu pot fi reparate sau cînd durata cumulată de nefuncționare din cauza deficiențelor apărute depășește 10% din durata acestui termen, la cererea consumatorului, vor fi înlocuite de către vânzător, iar dacă nu pot fi înlocuite, acesta va restitui consumatorului contravaloarea produsului respectiv.”

14. La articolul 18⁴:

la alineatul (1), textul „Garanția este obligatorie” se substituie cu textul „Garanția comercială este obligatorie”;

la alineatul (2), textul „prin garanția oferită” se substituie cu textul „prin garanția comercială oferită”;

la alineatul (3), în partea introductivă, textul „conținutul garanției” se substituie cu textul „conținutul garanției comerciale”;

la alineatul (6), textul „garanția nu respectă” se substituie cu textul „garanția comercială nu respectă”;

articolul se completează cu alineatul (9) cu următorul cuprins:

„(9) În cazul în care nu se oferă garanție comercială, consumatorului, la cerere, i se aduc la cunoștință de către vânzător, printr-un document scris, pe suport de hîrtie sau pe orice alt suport durabil, drepturile prevăzute la art. 18³.”

15. La articolul 18⁵:

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă vânzătorul/prestatorul refuză să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor art. 18 alin. (2) și art. 18¹ alin. (1) pe motiv că neconformitatea a apărut din motive imputabile consumatorului și acesta nu este de acord cu asemenea concluzie, vânzătorul/prestatorul este obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vândut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea.

În acest caz, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data depunerii reclamației, vânzătorul/prestatorul notifică, printr-un document scris, pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil, consumatorul cu privire la depunerea cererii de efectuare a expertizei, la datele de contact ale instituției abilitate în desfășurarea expertizelor și, la cererea consumatorului, transmite acestuia dovada înregistrării solicitării de expertiză a produsului corespunzător în instituția respectivă.

În caz contrar, vânzătorul/prestatorul este obligat să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 18 alin. (2) și art. 18¹ alin. (1).”

articolul se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Consumatorul este în drept să participe la expertiză personal sau prin intermediul reprezentantului său.”

16. La articolul 19 alineatul (1), după textul „să ceară vânzătorului” se introduce textul „în unitatea de comerț de unde a fost procurat”.

17. Articolul 20 alineatul (3):

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) termenului de valabilitate sau pînă la data de minimă durabilitate – la produsele pentru care se stabilește acest termen/dată;”

la litera c), după textul „termenului de valabilitate” se introduce textul „/datei de minimă durabilitate”.

18. Articolul 25:

la alineatul (2), textul „importul și” se substituie cu textul „introducerea pe piață și/sau”;

la alineatul (3), textul „precum și valoarea energetică la produsele alimentare preambalate,” se exclude;

articolul se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare se efectuează în conformitate cu Legea nr. 279/2017 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare.”

la alineatul (4), cuvântul „exploatare,” se exclude;

la alineatul (7), textele „categoria calitativă respectivă a serviciului,” și „și declarația de conformitate sau certificatul de conformitate” se exclud.

19. La articolul 27:

alineatul (2) se completează cu litera g) cu următorul cuprins:

„g) asigură informarea statelor terțe și a Comisiei Uniunii Europene cu privire la autoritățile competente și a biroului unic de legătură privind cooperarea transfrontalieră în domeniul protecției consumatorului, precum și la modul în care acestea pot fi contactate.”

alineatul (3):

la litera b), textul „importul și” se substituie cu textul „introducerea și/sau punerea la dispoziție pe piață,”;

alineatul se completează cu litera t²) cu următorul cuprins:

„t²) coordonează activitatea de conlucrare între autoritățile competente din Republica Moldova privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor;”.

20. Articolul 28:

la alineatul (1) litera g), textul „organul de stat abilitat cu funcții de supraveghere a asigurărilor” se substituie cu textul „Comisia Națională a Pieței Financiare”;

la alineatul (2) litera g), textul „de către organul de stat abilitat cu funcții de supraveghere a asigurărilor” se substituie cu textul „de către Comisia Națională a Pieței Financiare”.

21. Articolul 32:

la alineatul (1), cifra „5” se substituie cu cifra „1”;

la alineatul (2), cifra „10” se substituie cu cifra „2”;

articolul se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Cuantumul penalității menționate la alin. (1) nu poate depăși prețul produsului sau prețul unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului, sau prețul total al comenzii în cazul în care costul produsului sau al unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului nu este determinat de contract.”

22. Legea se completează cu capitolul VII¹ cu următorul cuprins:

„Capitolul VII¹
COOPERAREA PRIVIND ÎNCĂLCĂRILE TRANSFRONTALIERE ÎN
DOMENIUL PROTECȚIEI CONSUMATORILOR

Articolul 33¹. Competențe generale în domeniul cooperării
privind încălcările transfrontaliere în domeniul
protecției consumatorilor

(1) Autoritățile competente în domeniul cooperării privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor (în continuare – *autorități competente*) își îndeplinesc atribuțiile în temeiul prezentului capitol ca și cum ar acționa în interesul consumatorilor din Republica Moldova, fie din proprie inițiativă, fie la cererea unei alte autorități competente din țară sau din străinătate.

(2) Lista autorităților competente și cadrul de reglementare utilizat de către acestea se aprobă de către Guvern.

(3) Republica Moldova garantează, prin intermediul biroului unic de legătură, o coordonare eficientă în aplicarea capitolului VII¹ de către autoritățile competente, precum și de instanțele judecătorești competente.

(4) Se desemnează Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței în calitate de birou unic de legătură în domeniul cooperării privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor.

(5) Autoritățile competente care au un interes legitim, în temeiul cadrului legal și normativ național, dispun de dreptul de încetare și de interzicere a încălcărilor transfrontaliere, precum și de notificare a eventualelor încălcări transfrontaliere, fără întârziere, autorităților competente din țară sau din străinătate.

(6) Controlul de stat în domeniul protecției consumatorilor asupra persoanelor care practică activitate de întreprinzător se planifică, se efectuează și se înregistrează în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Articolul 33². Proceduri privind cererile de asistență reciprocă și schimbul de informații

(1) Autoritatea solicitantă se asigură că orice cerere de asistență reciprocă conține suficiente informații pentru a permite autorității solicitate să îndeplinească cererea, inclusiv orice dovadă necesară care nu poate fi obținută decât pe teritoriul autorității solicitante.

(2) Cererile de asistență reciprocă sînt transmise de către autoritatea solicitantă biroului unic de legătură al autorității solicitate, prin biroul unic de legătură al autorității solicitante. Acestea sînt adresate, fără întârziere, de biroul unic de legătură al autorității solicitate către autoritatea competentă în cauză.

(3) Cererile de asistență reciprocă și toate comunicările de informații se fac în scris, prin intermediul unui formular standard, și sînt transmise în format electronic.

Schimbul de informații poate fi efectuat prin intermediul schimbului electronic de informații și al punctelor de acces într-un cadru securizat comun, utilizîndu-se un protocol de comunicații securizat și o rețea securizată și indicîndu-se numărul punctelor de acces, pentru a putea garanta confidențialitatea și protecția schimbului de date.

(4) Autoritățile competente în cauză convin în privința limbilor care trebuie utilizate în cererile și în comunicările de informații înainte de prezentarea cererilor. În cazul în care nu se ajunge la un acord, cererile se comunică în limba sau limbile oficiale ale statului în care activează autoritatea solicitată.

(5) Informațiile transmise în urma unei cereri se comunică direct și simultan autorității solicitante și biroului unic de legătură al autorității solicitante și celui al autorității solicitate.

(6) În scopul preîntâmpinării scurgerii de informații care conțin date cu caracter personal, transmise prin canalele de legătură, este asigurată folosirea metodelor de criptare a acestor informații, inclusiv prin utilizarea măsurilor organizaționale, tehnice și de regim.

Articolul 33³. Utilizarea informațiilor și protecția datelor cu caracter personal, precum și a secretului comercial

(1) Informațiile furnizate se utilizează numai pentru a asigura respectarea actelor normative care protejează interesele consumatorilor.

(2) Autoritățile competente pot să invoce ca probă orice informații, documente, constatări, declarații, copii certificate sau date transmise, în același temei ca și documentele similare obținute în propria țară.

(3) Informațiile comunicate sub orice formă unor persoane care lucrează pentru autoritățile competente, instanțele judecătorești, executorii judecătorești și a căror divulgare ar aduce atingere:

a) protecției vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal;

b) intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;

c) procedurilor jurisdicționale și avizelor juridice; sau

d) obiectivelor activităților de inspecție sau de anchetă,

sînt cu acces limitat, cu excepția cazului în care divulgarea lor este necesară pentru a pune capăt sau a interzice o încălcare transfrontalieră și cu condiția ca autoritatea care comunică informațiile să consimtă divulgarea lor.

(4) La prelucrarea datelor cu caracter personal, autoritățile competente sînt obligate să respecte regimul de confidențialitate a datelor cu caracter personal, să întreprindă măsurile organizatorice și tehnice necesare pentru protecția acestora împotriva distrugerii, modificării, blocării, copierii, răspîndirii, precum și împotriva altor acțiuni ilicite, măsuri menite să asigure un nivel de securitate adecvat în ceea ce privește riscurile prezentate de prelucrare și caracterul datelor prelucrate.

(5) Autoritatea competentă care furnizează datele cu caracter personal se asigură ca acestea:

- a) să fie prelucrate corect;
- b) să fie corespunzătoare, relevante și neexcesive în raport cu scopul specific solicitării sau transferării;
- c) să fie păstrate numai pentru timpul necesar scopului pentru care datele au fost furnizate sau ulterior prelucrate în conformitate cu prezentul capitol;
- d) să fie aduse în atenția autorității destinate la timp în scopul luării de măsuri corespunzătoare de corectare în cazul datelor cu caracter personal posibil inexacte;
- e) să fi corectate sau șterse la timp în cazul oricăror date cu caracter personal inexacte sau incorecte.

(6) Autoritățile competente trebuie să facă publice termenele și condițiile de prelucrare a datelor cu caracter personal și să ofere informații detaliate privind:

- a) numărul de înregistrare în calitate de operator de date cu caracter personal;
- b) categoriile de date cu caracter personal colectate de la consumator, scopul colectării și modul de prelucrare a acestora;
- c) drepturile de care dispune consumatorul în calitate de subiect al datelor cu caracter personal, în special dreptul de a primi informații despre datele cu caracter personal transmise, dreptul de acces, de intervenție și de opoziție asupra acestor date, precum și de a adresa o plângere către autoritatea națională desemnată pentru protecția datelor cu caracter personal ori de către instanța de judecată, inclusiv dreptul de a cere despăgubiri în cazul prelucrării ilegale a datelor cu caracter personal. Dreptul persoanei vizate de a obține informații, dreptul de acces, de intervenție și opoziție asupra datelor cu caracter personal ale acesteia se reglementează în conformitate cu legislația națională a statului membru, pe teritoriul căruia s-a solicitat informația;
- d) cazurile în care datele cu caracter personal pot fi divulgate terților;
- e) punctul de contact pentru solicitările consumatorilor cu privire la datele cu caracter personal care îi vizează.

Autoritatea competentă va oferi, de asemenea, informații generale despre măsurile organizatorice și tehnice întreprinse pentru protecția datelor cu caracter personal ale consumatorilor.

(7) Datele cu caracter personal primite vor fi radiate fără întârziere atunci când acestea nu mai sînt necesare în scopul pentru care au fost comunicate.

(8) Autoritatea solicitantă și cea solicitată sînt obligate să înregistreze transmiterea, primirea și distrugerea datelor. Dosarul va conține informații cu privire la motivul transmiterii, conținutul, autoritatea transmițătoare și destinatarul, timpul transmiterii și, respectiv, a distrugerii datelor.

(9) Dacă consumatorul consideră că i-au fost încălcate drepturile cu privire la protecția datelor cu caracter personal, acesta poate înainta o plîngere la adresa autorității naționale de protecție a datelor cu caracter personal care efectuează controlul legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal și informează consumatorul vizat în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 33⁴. Schimbul de informații la cerere

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată furnizează, fără întârziere, în condițiile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, orice informație relevantă cerută pentru a se stabili dacă s-a produs o încălcare transfrontalieră sau dacă există motive întemeiate să se bănuiască că o astfel de încălcare se poate produce.

(2) Autoritatea solicitată inițiază, după caz, cu ajutorul altor autorități publice, inclusiv organe de control, investigațiile corespunzătoare sau întreprinde orice altă măsură necesară sau adecvată, în condițiile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, pentru a colecta informațiile solicitate.

(3) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată poate autoriza un inspector abilitat al autorității solicitante să însoțească reprezentanții autorității solicitate pe parcursul anchetelor acestora.

Articolul 33⁵. Schimbul de informații fără cerere prealabilă

(1) În cazul în care o autoritate competentă are cunoștință de o încălcare transfrontalieră sau are motive întemeiate să bănuiască că o astfel de încălcare se poate produce, aceasta informează imediat autoritățile competente din celelalte state membre despre această încălcare.

(2) În cazul în care o autoritate competentă ia măsuri executorii suplimentare sau primește cereri de asistență reciprocă în ceea ce privește încălcarea transfrontalieră, aceasta informează autoritățile competente din celelalte state membre despre această încălcare.

Articolul 33⁶. Cereri de măsuri executorii

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată întreprinde toate măsurile executorii necesare pentru a pune capăt sau a interzice, fără întârziere, încălcarea transfrontalieră.

(2) Pentru a îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul alin. (1), autoritatea solicitată își exercită puterile în condițiile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și orice alte drepturi care i se recunosc în temeiul legislației interne. Autoritatea solicitată stabilește, după caz, cu ajutorul altor autorități publice, măsurile executorii care trebuie întreprinse pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea transfrontalieră în mod proporțional, rațional și eficient.

(3) Autoritatea solicitată poate să se consulte cu autoritatea solicitantă în ceea ce privește adoptarea măsurilor executorii menționate la alin. (1) și (2). Autoritatea solicitată informează, fără întârziere, autoritatea solicitantă, autoritățile competente ale celorlalte state membre și comisia despre măsurile luate și efectul acestora asupra încălcării transfrontaliere, indicând, în special, dacă aceasta din urmă a încetat.”

23. Articolul 34¹ se completează în final cu textul „cu prevederile art. 1, art. 2 alin. (1), art. 3, art. 4 alin. (1)–(3) și (4) lit. (a) și alin. (6)–(8), art. 6 alin. (1)–(3), art. 7 alin. (1)–(2), art. 8 alin. (1)–(3), art. 11, art. 12 alin. (1)–(5) și art. 13 alin. (1)–(3) din Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 364 din 9 decembrie 2004.”

24. În textul legii, cuvântul „prescrise” se substituie cu textul „stabilite în actele normative”.

Art. II. – La articolul 4 din Legea nr. 420/2006 privind activitatea de reglementare tehnică (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 92–102, art. 125), cu modificările ulterioare, alineatul (6) se abrogă.

Art. III. – Legea nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 46–47, art. 136), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 12 alineatul (5), cuvântul „prescrise” se substituie cu cuvântul „stabilite”.

2. La articolul 18 alineatul (1), textul „, în conformitate cu art. 4 alin. (6) din Legea nr. 420-XVI din 22 decembrie 2006 privind activitatea de reglementare tehnică” se exclude.

3. La articolul 23 alineatul (3), cuvântul „prescrise” se substituie cu textul „stabilite în actele normative”.

Art. IV. – La articolul 5 din Legea nr. 461/2001 privind piața produselor petroliere (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 40–49, art. 82), cu modificările ulterioare, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Caracterul inofensiv al produselor petroliere pentru sănătatea populației, pentru bunurile consumatorului și pentru mediul înconjurător este garantat prin calitatea acestor produse, reglementată de actele normative. Calitatea produselor petroliere se atestă prin rapoarte de inspecție emise de către organismele de inspecție acreditate în condițiile Legii nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității și recunoscute de către Ministerul Economiei și Infrastructurii.

(3) Produsele petroliere importate și comercializate trebuie să corespundă prevederilor actelor normative și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Controlul calității produselor petroliere și respectării documentelor normative referitoare la acestea îl efectuează Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței. Ministerul Economiei și Infrastructurii, în calitate de organ central de specialitate al administrației publice elaborează politici publice și acte normative privind procesul de monitorizare a calității produselor petroliere. Monitorizarea calității produselor petroliere se realizează prin intermediul organismelor de inspecție acreditate și recunoscute în cadrul unui sistem de monitorizare aprobat de către Guvern.”

Art. V. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu aceasta.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

ANDRIAN CANDU

**Chișinău, 26 iulie 2018.
Nr. 168.**